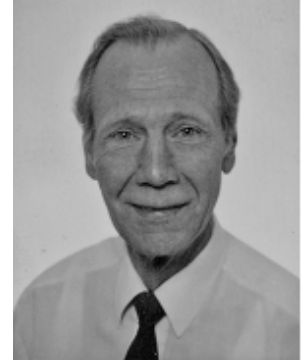

Nils Ljungberg

En "Stabbopågs" minnesbilder

Det var lite av utflyktsstämning i det lilla uthuset i Bårslövs Hed. Ett hus som mina föräldrar tillfälligt hyrde efter en mindre lyckosam period med trädgårdsmästeri. Där var min far, styvmor och mina halvsyskon Greta och Ulla. Året var 1947. Den något annorlunda stämningen berodde på att far och jag skulle, medelst lånade cyklar färdas upp på Söderåsen, till Magleröd i Stenestads församling. Far skulle titta på ett lantbruk som var till salu.

Mitt livs första, verkliga kontakt med en storslagen natur var när vi kom till foten av Söderåsen vid Åvarp. För en "stabbopåg" var ju detta en fantastisk upplevelse. Det enda jag tidigare upplevt i trädväg var Stursenbeckers park i Helsingborg. Jag minns att min far var ivrig att fortast möjligt hitta fram till gården som vi sedermera lärde känna som "Alfonsa ställe". De som ägde stället då hette Gösta Andersson och var son till Alfons Andersson. Eftersom Gösta Andersson blev sjuk ville de avyttra gården.

Vad som avhandlades vid vårt besök den dagen har jag ingen vetskap om men att det ledde till någon form av köpöverenskommelse stod ju senare klart. Den stunden vi var där begagnade jag istället till att utforska omgivningen, husen och djurlivet. Upplevelsen blev total för mig och jag kan än i dag känna den speciella atmosfären och doften av djur och natur.

Några månader senare gick flyttlasset till Magleröd och det nya livet. Jag minns att jag tiggde och bad far att få sitta på lasset, instucken bland möbler och kartonger. Så småningom, vid ankomsten till gården tog jag ingen större notis att vara behjälplig med flyttröran. Jag minns de fantastiska besöken hos dem, många gånger tillsammans med Hugo och vi skulle spela kort. Det var trettioett som gällde men även blandades det med poker. Att möta och besöka två sådana genuina "korthajar" är få förunnat. Där svors, spottades och frästes och anklagades för fuskspel och allt annat grovt. Jag måste klargöra att jag blev inte rik av dessa hasardspel, snarare tvärtom vilket resulterade i att jag fick fortsätta mitt slavande som dräng hos Weste Bengtsson på Maglerödsgården. Sen fanns det i Magleröd det strävsamma paret Harry och Selma Persson. Det lilla jordbruket fostrade far, mor och fyra barn. Vår närmaste granne hette Aron Hallberg, allmänt kallad "Aron Måse", en i många avseende spektakulär person. Ensam med sina kor och kalvar och katt, levde han ett enstöringsliv och kryddade sin dagliga tillvaro

med mäsik, satt på russen. Det resulterade i att det sällan fick "jäsa" färdigt utan han "kollade" kvalitén för tidigt. Efter för mycket "kollande" fick vi ofta besök av honom och då var han inte rolig att tampas med. Jag måste nämna Anderslars Anna. Denna helyllekvinna (jag tror in på bara kroppen) som så avskild från sin syster Elin, kunde driva detta lilla jordbruk. En verklig hederskvinna. I mitt persongalleri nämner jag också Aron "Knorr" Andersson. Han borde verkligen fått en egen historia. Därför förlåt min ytlighet.

Av Åke Persson på Maglerödsgården köpte jag en "lättviktare" en 98 kubiks Huskvarna som tidigare hade tillhört Agne Jönsson, Klöva. Jag betalade 250 kronor och avbetalningen lydde på 15 kronor i månaden. Senare lånade jag bort "knarren" till en bekant i Magleröd, ett lån som innebar att den aldrig kom tillbaka till mig.

För övrigt bestod dagarna och livet av slitsamt "drängajobb". Vanliga sommarsysslor, djurskötsel och på vintern virkeskörningar. Jag försökte alltid se livet positivt och fick med det många kamrater som jag också senare i livet fått glädjen att återknyta bekantskapen med. I slutet på 1949 lämnade familjen Magleröd och Söderåsen och en ny livsbana ritades ut. För min egen del blev det inom handeln och dess olika grupperingar och sedermera som egen ICA -handlare. Som pensionär har jag återknutit kontakten med den ort och plats där jag kände att livet öppnade sig.

Mina kulturella intressen och det material jag under åren bidragit med hoppas jag kan fortsätta ännu ett tag.

Slutligen har jag en önskan och samtidigt en vädjan till Dig som är framtiden. Stenestadsorten innehåller historiskt sätt ett unikt material som vi förknippar med uttrycket kultur. Därför känns det för mig angeläget att framtidens idealister med tonvikt på detta område fortsätter att varsamt plocka fram och bevara.

Oktober 2007

Alfons Anderssons gård, Magleröd Vinterbild från 1935